

Fremsat i *landstinget*  $14/5$  (L. sp. 967). 1. beh.  $16/5$  (L. sp. 1033, jfr. 1020). Partiernes ordførere: Chr. J. Hansen, Elmquist, Korsgaard, P. N. Petersen (Røjle) og Steffensen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring i lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger (se nærmest foregående sag). Betænkning (B. sp. 2185), afgivet  $21/5$ . (Ordfører: Korsgaard). 2. beh.  $24/5$  (L. sp. 1153, jfr. 1152). 3. beh.  $24/5$  (L. sp. 1158). *Oversendt til folketinget*. 1. beh.  $26/5$  (F. sp. 4746). Partiernes ordførere: Bollerup Madsen, Laurits Pedersen, Thestrup og Bertel Dahlgaard. 2. beh.  $26/5$  (F. sp. 4782). 3. beh.  $26/5$  (F. sp. 4783). *Loven stadfæstet 30. maj 1952*. (Lovt. nr. 203).

Ved lov nr. 190 af 10. juli 1915 § 2 bemyndigedes indenrigsministeren til at udvide statens rentegaranti for de af husmandskreditforeningerne udstedte kasseobligationer, der normalt kun gælder for en rente af 4 pct. årlig, jfr. nu § 30, stk. 3, i lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger, til også at gælde  $4\frac{1}{2}$  pct. *obligationer*, forsåvidt disse udfærdigedes for lån, stiftet senest pr. 11. december termin 1920. Denne frist blev senere forlænget til 11. december termin 1934.

Under hensyn til det daværende lave renteniveau blev fristen ikke forlænget yderligere, men allerede ved § 4 i lov nr. 110 af 7. april 1936 blev bemyndigelsen fornyet, denne gang således at den omfattede obligationer, der udfærdigedes for lån, stiftet senest pr. 11. december termin 1940, hvilken frist ved lov nr. 654 af 17. december 1940 blev forlænget til 11. december termin 1945.

Da renteniveauet ved fristens udløb i 1945 var lavt, blev fristen ikke forlænget yderligere, men da renteniveauet senere påny var stigende, blev bemyndigelsen ved lov nr. 527 af 22. december 1948 fornyet, denne gang således at den omfattede obligationer, der udfærdigedes for lån, stiftet senest pr. 11. december termin 1952.

Sidstnævnte frist forlænges herved til *11. december termin 1957*.

Samtidig bemyndiger loven indenrigs- og boligministeren til at udvide statens rentegaranti for de af de to husmandskreditforeninger udstedte kasseobligationer til at gælde for